

ἐφημερίς ἀναφέρει τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ.

Τὴν προτερσίαν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου, πρὸς τὸ ἐσπέρας, ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ Βήκονσφιλδ κύριος Μονταγκου Κόρρυ, νῦν δὲ λόρδος Ρόουτον, μεταβάς παρὰ τῷ Ἀγγλῷ πρέσβει λόρδῳ Ὁδο Ρούσσελ ἐζήτησε τὴν συμβουλὴν του εἰς τὴν ἐξῆς ἀμήχανον περίστασιν. «Τὸν ἐνκρητήριον λόγον διὰ τὴν αὔριον συνένταξεν ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ γαλλιστί, εἶπεν ὁ κ. Κόρρυ πρὸς τὸν πρεσβευτήν. Τὸν ἀπήγγειλεν ἐνώπιόν μου πρὸ ὀλίγου. Ἀφίνα τὴν ἀθλίαν προφοράν, ἀλλὰ δὲν εἶνε γαλλικά αὐτὰ τὰ ὅποια ἤκουσα. Ὅθι γείνωμεν καταγέλαστοι ἐνώπιον ὅλης τῆς Εὐρώπης, ἂν δὲν εὗρετε σεῖς κανένα τρόπον πρὸς ἀποτροπὴν. Οὕτε ἐγὼ οὔτε ἄλλος κανεὶς τῶν περὶ αὐτὸν τολμᾷ νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν.

Ὁ πρεσβευτὴς ἔσπευσε νὰ ἐνταμώσῃ τὸν λόρδον Βήκονσφιλδ.

«Κυκλοφορεῖ, εἶπε πρὸς αὐτόν, μία εἰδήσις πολὺ παράξενος—ὅτι θὰ ἀπαγγείλετε αὔριον τὸν ἐνκρητήριον λόγον γαλλιστί. Βέβαια κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ καλῆτερά σας· ἀλλὰ ἐπάνω κάτω ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου ἤμποροῦν νὰ κάμουν ἓνα καλὸν λόγον εἰς τὴν γαλλικὴν. Ὅ,τι ὅμως εἶνε ἀδύνατον εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους εἶνε νὰ ὁμιλήσῃ καλῶς ἀγγλιστί. Ὅλοι οἱ πρέσβεις εἶνε βέβαιοι ὅτι τοὺς παρασκευάζετε αὔριον σπανίαν διανοητικὴν ἀπόλαυσιν: ν' ἀκούσῃ νὰ ὁμιλῇ εἰς τὴν γλῶσσάν του τὸν μέγιστον ἐκ τῶν ζώντων Ἀγγλῶν ἀριστοτεχνῶν τοῦ λόγου. Εὐχαριστήσατέ τους διὰ νὰ μὴ μείνουν μετὰ τὸν καὶ μόνον».

Ὁ Βήκονσφιλδ κολακευθεὶς ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ πρέσβους ἀπεφάσισε νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν γλῶσσάν του, καί τινοιοτρόπως ἐσώθῃ καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπερηφάνου πατρίδος του ἡ ἀξιοπρέπεια.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ

Θαροῶ ἀπὸ δὴ πέρα πῶς βλέπω μετὰ τὸ νοῦ

Τῆς Ναζαρέτ τῇ βούρῃ.

Γλυκὰ φυσᾷ τ' ἀγέρι στὰ δένδρα τοῦ βουνοῦ

Τοὺς κλώνους του κουνάει σιγὰ τὸ κυπαρίσσι

Τὸ σήμαντρο χτυπάει—εἰν' ὦρα τοῦ σπερνοῦ·
Ὁ ἥλιος κατεβαίνει 'ς τὴ φλογισμένη δύση·
Τὸ πρῶτο ἀστὲρι λάμπει 'ς τὸ θόλο τ' οὐρανοῦ
Κ' ἡ καθεμιὰ κοπέλα πηγαίνει νὰ γεμίσῃ.

Ἡ κάθε μιὰ τί χάρι ποῦ ἔχει ἀληθινή.

Κι' ἂν εἶνε ξανθομάλλα, κι' ἂν εἶν' μελαχρινή,
Μὰ εἶνε πάντα ὦραία κι' ἀγγελόκαμωμένη.

Ἀλλοῦ τέτοια ὁμορφάδα ποτὲ μου δὲν εἶδα
Καὶ οὔτε στὴ δική μου τὴ γαλανὴ πατρίδα:

Τῆς Παναγίας ἡ χάρι θαρρεῖς τῆς ὁμορφαίνει.

Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἐγένετο δευτέρα συνεδρίασις τῆς ἐν ταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς, εἰς ἣν παρήσαν οἱ πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας καὶ οἱ διευθυνταὶ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς ὡς καὶ πλείστοι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασιν. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Homolle, ὅστις ἀνέφερε διαφόρους ἀνακινήσεις γενομένας ὑπὸ διαφόρων ἐν τῇ Σχολῇ, μετ' ὃ ἀνέγνω μακρὰν μελέτην τοῦ Pottier περὶ σαρκοφάγου τῶν Κλαζομένων ὑπάρχοντος ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Λούβρου. Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ὁ συγγραφεὺς συγκρίνει τοὺς σαρκοφάγους τῆς ἀσιατικῆς ταύτης πόλεως πρὸς τὰ ἀγγεῖα τῆς ἐν Ἐτρουρίᾳ Ἀγύλλας καὶ δεικνύει τὴν ὑπαρξὴν παρὰ τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἰταλικά ἐργοστάσια κέντρον ἀνατολικῆς καὶ ἰωνικῆς ἐργασίας. Κατόπιν ἐγένετο ἑτέρα ἀνακίνησις ἀφορώσα εἰς ἀρχαίᾳ ἐπιγραφὰς ἐξ Ἐπιδαύρου (ἐν αἷς ὁ Ἀσκληπιδὴς Αἰσκληπιεύς) ὧν τὸ ἀλφάβητον διαφέρει τοῦ Ἀργείου. Ἐκ τούτου, μεγάλη ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ παρέχει τὸ ὄνομα ἱστορικοῦ Ἀριστείδου ἐκ Περγᾶμου, καὶ τεμάχια αἵμα λόγου τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Φιλολογικά

Ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς ἐν Μονάχῳ ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος *Neotatai Eideiseis* ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Κ. Κρουμβάχερ ἐδημοσίευσεν μικρὰν βιβλιογραφίαν περὶ τοῦ *Λουκῆ Λάρα* ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰκονογραφημένης αὐτοῦ ἐκδόσεως.

Εἰς τὸν διαπρεπῆ λόγιον κ. Δ. Βικέλαν ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπένειμε τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Ὁ ἐπιφανὴς ἀρχαιολόγος καθηγητὴς τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου Ἑρνέστος Κούρτιος ἐώρτασε κατ' αὐτὰς τὴν 50 στήν ἐπέτειον τῆς διδακτορικῆς ἀναγορεύσεώς του.

Ὁ κύριος Eugénie d' Eichthal, υἱὸς τοῦ πρό τινων ἐτῶν ἀποβιώσαντος Γουσταύου Εἰχτάλ, τοῦ ἀκραίφνου καὶ εἰλικρινοῦς φιλέλληνος, οὗτινος τὸ ὄνομα δὲν ἐλησμονήθη παρ' ἡμῖν, ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς ἔργον ἀξίον λόγου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Socialisme, communisme et collectivisme* (Paris, Guillaumin et Cie). Τοῦ βιβλίου τούτου τὴν ἀνάγκωσιν συνιστῶμεν εἰς τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν ἡμετέρων, νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν ἀκριβῆ περὶ τῆς ἱστορίας, τῶν τάσεων, τῶν διαφορῶν φάσεων, τῶν πλανῶν καὶ τῶν κινδύνων τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος, τοῦ πρὸ εἰκοσαετίας ἰδίως ἐπασχολούντος καὶ ἐπαπειλούντος σύμπασαν τὴν δυτικὴν Εὐρώπην. Τὸ βιβλίον περιέχει διακοσίας περίπου σελίδας καὶ μόνας, ἀλλ' ἐντὸς αὐτῶν ὁ συγγραφεὺς συνέπτυξε μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ σαφηνείας τὴν ἐξιστόρησιν καὶ ἐξέτασιν τοῦ πολυπλόκου του θέματος.

Μουσικά

Μετὰ πολλῶν ἐπαίνων γράφουσιν αἱ ῥωσικαὶ ἐφημερίδες περὶ τῆς Ἑλληνίδος αἰδοῦ Δεσποίνης Κλέντης. Ἀπὸ μηνῶν ᾗδη περιέρχεται τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Ρωσσίας καὶ διδὲι συναυλίας. Ἐν Μόσχᾳ ἐνεθυσίασε τὸ ῥακόνον, ἐπίσης ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ Ὁδρσῶν ὡς γράφουσι δὲ αἱ ῥωσικαὶ ἐφημερίδες, θὰ ἐκτελέσῃ καλλιτεχνικὴν περιοδείαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διδούσα μουσικὰς συναυλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν, Ἀθήνας καὶ Αἰγυπτὸν, ὅθεν θέλει ἐπιστρέψῃ αὐθις εἰς Πετρούπολιν. Ἡ Ἑλληνὶς αἰοδὸς ἐξεπαιδεύθη ἐν τῷ ὦδῳ τῆς Μόσχας, μετὰ τὰς ἀρίστας δὲ αὐτῆς σπουδὰς ἀμέσως σχεδὸν διεκρίθη ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ κόσμῳ τῆς πόλεως αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἐψάλλεν ἐν τῷ ῥωσικῷ μελοδράματι.